

som ere forbundne med fideikommissariske Besiddelser af et Gods, men saa maatte man tage alle de andre med. Saa finde vi ikke blot en Række Fideikommisskapitaler, som staa under Lenskontrollen, nemlig Stamhuse, som ere substituerede ved Fideikommisskapitaler, men desuden en lang Række andre Pengefideikommisser, som ikke staa under Lenskontrol, og for alle disse skulde der altsaa udfindes, hvorledes de i Tidens Løb ere opstaaede, og hvilke Parter af dem der stammer fra Salg af faste Ejendomme. Det har hidtil ikke været muligt at finde en Løsning af disse Spørgsmaal, som bliver yderligere vanskelig, idet en Del af Kapitalerne ikke ligge som Værdipapirer, men ere anbragte i andre faste Ejendomme. Jeg saa et saadant Tilfælde fra et Gods, som havde solgt en Ejendom, en Have her i Kjøbenhavn, saaledes at Salgssummen blev henlagt til Fideikommisskapitalen, men for en Del blev Salgssummen atter anvendt til Indkøb af en Gaard. De Vanskeligheder, der ville vise sig med Hensyn til denne Gaard, med Hensyn til, hvad Kjøbenhavns Kommune saa skulde have tilsvaret som Skat af den Part af Gaardens Overskud, der maatte tilregnes den fra Kjøbenhavn stammende Kapital, vil ligesom mange andre Spørgsmaal, der rejse sig, være meget vanskelige at løse eller vise sig at være foreløbig uløselige. Men, som den ærede Forslagsstiller har hørt, er der under Behandlingen af de øvrige Skattelove henvist til, at der vil kunne vise sig Forhold ved disse Skattelove — og det skulde være mærkeligt andet ved en saa gennemgribende Reform — som bør rettes, eller jeg vil ikke sige rettes, idet det forudsætter, at vi nu tage fejl, men som der senere kan være Anledning til at tage under fornyet Behandling, og til den Tid kunde maaske ogsaa dette Spørgsmaal være modent til en anden Afgørelse. — I formel Henseende udtrykker Ændringsforslaget neppe helt Forslagsstillernes Tanke eller det, som en Række Sogneraad har ønsket i deres Andragender. Det foreslaas jo her, at der tilføjes en Linie til det fjerde Stykke i § 10, saaledes at dette Stykke kom til at lyde: „Strækker en Bedrift sig ind i flere Kommuner, og der opstaar Uenighed mellem disse om, hvor stor en Del af Indtægten, herunder ogsaa Renten af Fideikommisskapital, der hidrører fra hver Kommune, afgøres Fordelingen af Indenrigsministeren.“ Jeg tror ikke, man ved denne Affattelse faar det ind, som man ønsker. Man kan ikke kalde det at nyde Renten af en

Fideikommisskapital for en Bedrift, der strækker sig ind i flere Kommuner, og man vil ikke, naar man holder sig til Ordene og ikke kender Oprindelsen til dette Ændringsforslag, senere af Loven kunne lære sig til, hvad det er Meningen, nemlig at der her tænkes paa Oprindelsen langt tilbage i Tiden af de forskellige Parter af Kapitalen. Det skal jeg nu ikke nærmere gaa ind paa, idet jeg ikke tror, det vilde være rigtigt at vedtage dette Ændringsforslag nu. Jeg mener, at det maa hellere blive Genstand for senere Overvejelse, om der kunde findes en Ordning — den, som Ændringsforslaget sikkert ikke har fundet — af dette i sig selv meget vanskelige Spørgsmaal.

Til § 16 er der stillet et Ændringsforslag ligeledes angaaende Andels- og Forbrugsforeninger. Jeg tror, at jeg angaaende dette har udtalt mig tilstrækkeligt ved 1ste Behandling, da en af de ærede Forslagsstillere talte om det, som her er udtrykt i Ændringsforslaget. Saa er der Forslaget til § 31 om at forøge Tilskuddet til Kommunerne fra $1\frac{1}{2}$ Mill. til $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. under visse Eventualiteter. Det er naturligvis Ændringsforslag, som ere tiltalende; selvfølgelig kunde jeg ønske, at Tilskuddet til Kommunerne blev saa stort som muligt, men i Virkeligheden er det jo et Forslag, som henhører under Finansministerens Ressort. Som jeg udtalte ved første Behandling, maa der ved Afgørelsen af dette Afsnit af den kommunale Lov udelukkende tages Hensyn til den samlede Overvejelse af det finansielle Resultat af den hele Skattereform og til Statskassens Status. Jeg vil derfor ikke kunne modtage denne Ændring om et yderligere Tilskud paa 1 Million, som jeg naturligvis ellers med stor Glæde vilde modtage til Kommunerne.

Jeg kommer saa til Ændringsforslagene, som ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og en Medforslagsstiller. Det første angaar Grænserne for, hvad der efter Skattevedtægterne kan lægges til eller trækkes fra ved Ansættelsen af personlig Skat til Kommunerne. Jeg har tilstrækkelig udtalt mig om denne Sag ved 1ste Behandling og skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg modsiger bestemt, hvad der blev gjort gældende ved første Behandling af det ærede Medlem, at der her foreligger et Indgreb i det kommunale Selvstyre, et Indgreb, som vil mærkes ved Kommunernes fremtidige Skatteansættelse, tværtimod. Hvad der derom er fremkommet, er ikke